

SVĒTRĪTA ZVANI

MINEAPOLES – ST. PAULAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES VĒSTNESIS

2018. g.

MAIJS

Nr. 5

Andrejs Eglītis

IR MĀTE MANI MĀCĪJUSI

Ir māte mani mācījusi:
Kā vieglāk kalnā nastu nest
Un pārkonlaikā krustu mest.

Ir māte mani mācījusi:
Ir bitei ziedos ceļu griezt,
Pie mātes bēdās vaigu spiest.

Ir māte mani mācījusi:
Pie galda rātni Dievu lūgt,
Bez prieka puķi nenoplūkt.

Mācītājs **DĀGS DEMANDTS**

612-280-9333

dagdemandt@hotmail.com

Draudzes priekšniece **KRISTĪNE KONTERE**

952-412-4591

3152 17th Ave S

MINNEAPOLIS, MN 55407

612-722-4622, mndraudze@gmail.com

www.mndraudze.org

Draudzes dzīve maijā

Svētdien, 6. maijā, plkst. 10:00 – Lieldienu laika sestā svētdiena. Laju vadīts DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība.

Svētdien, 13. maijā, plkst. 10:00 – Ģimenes dienas DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu. Šajā svētdienā būs bērnu uzruna un Svētdienas skola. Dievkalpojumu kuplinās draudzes koris un bērnu ansamblis. Sekos sadraudzība.

Ceturtdien, 17. maijā, plkst. 11:00 – Rīta Bībeles stunda, tiek dziļāk pētīts Marka evaņģēlijs.

Svētdien, 20. maijā, plkst. 10:00 – Vasarsvētku DIEVKALPOJUMS. Dievkalpojumu kuplinās Benjamiņš Aļle ar trompetes spēli. Sekos sadraudzība.

Otrdien, 22. maijā, plkst. 19:00 – Vakara Bībeles stunda, tiek dziļāk pētīts Jāņa evaņģēlijs. Bībeles stundu noturēs draudzes bibliotēkas telpās.

Svētdien, 27. maijā, plkst. 10:00 – Trīsvienības svētku DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu. Sekos sadraudzība.

Svētdien, 3. jūnijā, plkst. 10:00 – Otrā svētdiena pēc Vasarsvētkiem. DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība.

Svētdien, 10. jūnijā, plkst. 10:00 – Aizvesto piemiņas DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu un igauņu un lietuviešu līdzdalību. Dievkalpojumu vadīs māc. Dāgs un igauņu mācītāja Nelli Vahter. Dievkalpojumu kuplinās Pauls Grustāns ar trompetes spēli. Sekos sadraudzība.

Ceturtdien, 14. jūnijā, plkst. 19:00 – Aizvesto piemiņas atcere.

Lūdzams ievērot, ka māc. Dāgs būs Garezerā no 2. līdz 6. maijam, piedaloties LELBA Vidienes apgabala garīdznieku saietā un vadot iesvētāmo jauniešu saietu.

Draudzes biroja stundas

TREŠDIENĀS no 10:00 līdz 14:00

mācītājs Dāgs Demandts,
kasieris Visvaris Ģīga un darbvede Vija Treiberģa.

Ja baznīcas durvis darba laikā ir slēgtas, lūdzu piezvaniet durvju zvanu (durvju labajā pusē augšējais zvans augšējam stāvam, apakšējais zvans lejasstāvam).

Pērminderu kalpošana

Svētdien, 6. mai. – A. Roethler, S. Straumane.

Svētdien, 13. mai. – L. Dingley.

Svētdien, 20. mai. – V. Konters.

Svētdien, 27. mai. – A. Vīksniņš, L. Dingley.

Kad pienāca Vasarsvētku diena, visi bija sanākuši kopā. Pēkšņi no debesīm nāca šņākoņa, tāda kā stipra vēja brāzma, un piepildīja visu namu, kur viņi sēdēja. Un viņiem parādījās it kā uguns mēles, tās sadalījās un nolaidās uz ikvienu no tiem. Un visus piepildīja Svētais Gars, un viņi sāka runāt svešās mēlēs, kā Gars viņiem deva izrunāt. Bet Jeruzālemē dzīvoja jūdi – dievbijīgi vīri no visām pasaules tautām. Kad šīs skaņas kļuva dzirdamas, daudz ļaužu pulcējās un visi bija lielā apjukumā, jo katrs dzirdēja viņus runājam savā valodā. Tie baiļojās un brīnīdamies runāja: „Vai visi šie, kas runā, nav galilejieši? Un kā gan mēs viņus dzirdam katrs savā dzimtajā valodā? Partieši un mēdieši, ēlāmieši un tie, kas dzīvojam Mezopotāmijā, Jūdejā un Kapadokijā, Pontā un Āzijā, Frīģijā un Pamfīlijā, Ēģiptē un Lībijas apgabalos ap Kirēni, un ieceļojušie romieši – gan jūdi, gan prosēlīti. Krētieši un arābi, mēs visi dzirdam mūsu valodās viņus teicam Dieva varenos darbus.” Visi bija izbijušies un neziņā un cits citam jautāja: „Ko tas nozīmē?” Citi izsmejot runāja: „Tie ir sadzērušies jaunu vīnu.”

Bet Pēteris, nostājies kopā ar tiem vienpadsmit, skaļā balsī uzrunāja ļaudis: „Jūdu vīri un visi, kas dzīvojat Jeruzālemē, lai tas jums top zināms, uzmanīgi klausieties manus vārdus – viņi nav piedzērušies, kā jūs domājat, jo vēl ir tikai dienas trešā stunda, bet tagad notiek tas, kas sacīts caur pravieti Joēlu: pēdējās dienās notiks, saka Dievs, es izliešu savu Garu pār visu miesu, un jūsu dēli un jūsu meitas pravietos, un jūsu jaunekļi skatīs redzējumus, un jūsu sirmgalvj sapņos sapņus. Un arī pār maniem kalpiem un manām kalponēm es izliešu savu Garu tajās dienās, un viņi pravietos. Es darīšu brīnumus augšā debesīs un zīmes apakšā uz zemes – asinis, uguni un dūmu mākoņus. Saule pārvērtīsies tumsā un mēness asinīs – pirms nāks Kunga lielā un spožā diena. Un tad ikviens, kas piesauks Kunga vārdu, tiks izglābts.”

Apustuļu darbi 2:1-21

Mācītāja Dāga Demandta sprediķis Vasarsvētkos

Vējš

Daudz laimes dzimšanas dienā, baznīca! Jā, šodien ir mūsu dzimšanas diena! Šodien mēs svinam dienu, kad baznīca piedzima Svētā Gara vadībā. Šodien mēs svinam dienu, kad Dieva spēks eksplodēja caur baznīcu un tā oficiāli sāka savu misiju, gatavojot mācekļus. Tūkstošiem cilvēku piepildīja Jeruzālemes ielas, viņi atzīmēja Vasarsvētkus vai Šavuot. Šavuot ebreju valodā apzīmē lauksaimniecības festivālu jeb miežu svētkus, kuri notiek 50 dienas pēc ebreju Lieldienām jeb Neraudzētās maizes svētkiem. Arī tika atzīmēts laiks, kad Dievs iedeva Mozum 10 baušļus un izraēliešu 50 dienu ceļš uz Sinaju. Vasarsvētkos Jēzus mācekļi sapulcējās vienā mājā, augšistabā. Vējš un liesmas pildīja šo istabu. Visi bija pārsteigti un rādīja izbrīnu. Daži domāja, ka notiek kāda ballīte, bet bija tikai 9 no rīta. Daudz cilvēku pulcējās ap Pēteri, kamēr viņš sprediķoja „Dievs ir mums devis Svēto Garu!” 3,000 cilvēki pieņēma Kristu un tika kristīti.

Un baznīca dzima! Daudz laimes, baznīca! Ja mēs šo dienu atzīmētu kā dzimšanas dienu, mēs vilktu dzimšanas dienas cepures un skandinātu trokšņa taisītājus. Mēs izdalītu torti un sāktos svinības! Vasarsvētkiem būtu jābūt baznīcas trešajiem lielajiem svētkiem pēc Ziemsvētkiem un Lieldienām. Tomēr daudzas draudzes atzīmē šo dienu gandrīz kā parastu svētdienu. Es atceros, ka tiku ielūgts uz kāda bērna dzimšanas dienas svinībām. Tas bija tad, kad es pats vairs nebiju bērns. Bija tipiski, kā šodienas bērnu dzimšanas dienas notiek, bija lielā „bouncy house”, bija pat klauns, bija dekorācijas un baloni visās malās. Bērni skrēja pa malu malām. Es sēdēju dzīvojamā istabā un viens kungs man sēdēja blakus. Sāku ar viņu runāt, izrādījās, ka viņš bija dzimšanas dienas bērna onkulis. Neizskatījās, ka viņš bija ļoti ieinteresēts ballītē vai, kā saka, „excited”. Viņš man pateica, kad esam jauni, mēs ļoti gaidām dzimšanas dienas, gaidām nākamo notikumu dzīvē. Kad kļūstam vecāki, mums nav tik liela interese. Kad nāk dzimšanas diena, tā ir vienīgi kā atgādinājums par to, cik tev ir gadu. Cilvēki saka

„Daudz laimes!” Nav liels prieks. Šis stāsts ir kā līdzība, kā baznīca modernā pasaulē uzskata Vasarsvētkus. Daudzi no mums uzskata Vasarsvētkus kā vienu skaļu ballīti, kura notika sen, sen atpakaļ. Mēs to saprotam. Mēs zinām, ka tā ir daļa no mūsu vēstures. Tomēr mēs it kā vēlamies apēst mūsu kūku, doties mājās un pasnaust. Kaut kad bija laiks priekš sajūsmas, vēja un liesmām, tomēr mēs esam civilizēti kristieši, mēs uzmanāmies, lai neaizrautos. Daudzi kristieši vēlas tikai tieši tik daudz reliģijas, lai justos ērti, labi, pašapmierināti, bet ne tādu ticību, kas var mainīt ierasto kārtību un pat dzīvi. It kā daudzi kristieši vēlas Svētā Gara labumus, nepiedzīvojot Garu. It kā mēs vēlamies iet uz balli, bet paši nevēlamies dejot.

Daudzi no mums izlasa šo Vasarsvētku stāstu un tad noliek to atpakaļ plauktā līdz nākamgadam blakus romāniem un filmām, un atgriežas ikdienas dzīvēs. Šāda pārpilnība, par kuru dzirdam Vasarsvētkos, ir bērniem domāta, to redz filmās. Mums kā kristiešiem tomēr ir jāuzmanās. Šī laika kristieši dzīvo rūpīgi, uzmanās. Nevar mūs vainot, ka vēlamies būt uzmanīgi. Kad bijām Vaiņodes baptistu baznīcā projekta „Priecīgas pēdas” laikā, ar draudzes mācītāju un citiem kopā lūdzām. Varēja dzirdēt, ka viena sieviete sāka runāt mēlēs, mums palika bail, mēs jutāmies neērti. Tā sieviete teiktu: „Svētais Gars darbojas.” Tomēr mums bija bail. Jaunieši man jautāja, kas tur notika? Es pastāstīju par Vasarsvētkiem un kā mācekļi runāja mēlēs. Izskaidroju, ja kāds runā mēlēs, tajā brīdī ir jābūt klāt tulkam, lai visi varētu saprast. Tā saka Bībele. Savādāk tā ir tikai lielīšanās. Jā – šī mēlēs runāšanas dāvana eksistē, tomēr mums ir jāuzmanās no visas šīs Vasarsvētku lietas, vai ne?

Seminārā mums stāstīja par mācītāju, kurš aizgāja uz jaunu draudzi pēc studijām. Pilns ar enerģiju un aicinājumu. Tā bija vecāka draudze, nebija daudz jauniešu. Mācītājs ievada daudz ko jaunu. Sāka jaunas lietas, ierīkoja baznīcā bērnodārzu, sāka slavēšanas grupu un jauna veida dievkalpojumus. Vienu dienu viņš atrada zīmīti uz sava biroja galda no dažiem draudzes locekļiem, kuri bija norūpējušies. Mācītāj, ja tu turpināsi ar šīm maiņām, kā piemēram, šo jauno, moderno dievkalpojumu, mēs aizrakstīsim bīskapam un pateiksim, ka tu esi nepiemērots, radikāls un bīstams mācītāja amatam. Mācītājs turpināja ar jauno dievkalpojumu. Pēc gada viņam neatjaunoja kontraktu. Mums vajag uzmanīties no visas šīs Vasarsvētku lietas, vai ne?

Vēl viens stāsts. Bija mācītājs, kuram nepatika virziens, kurā viņa draudze gāja. Draudze pietiekoši nelasīja Bībeli, tā pietiekoši nelūdza. Svētā Gara vadīts, mācītājs uzsāka mazās grupiņas draudzē, kuras patiesi sekoja Kristum. Lietas mainījās, draudze sāka augt gan skaitliski, gan ticībā. Šis mācītājs sāka sludināt citur, gan draudzēs, gan uz ielas. Visa šī darbība, pārpilnība nepatika mācītāja draudzes vadībai. Kas notika, draudze vēlējās, lai mācītājs vairs nesprediķo, viņu atlaida. Mācītāja vārds ir John Wesley, metodistu baznīcas dibinātājs. Mums vajag uzmanīties no visas šīs Vasarsvētku lietas, vai ne?

Mums labi veicas, kontrolējot Garu. Mēs zinām, kā kontrolēt Garu, kad tas sāk mums rast neērtības. Garam ir spēks, tomēr tas neuzspiež mums. Gars ies tik tālu, cik mēs Tam ļausim. It kā daudzi kristieši saka: „Paldies, ir vieglāk, ka mēs paši baznīcā vadām lietas, ne Gars.” Protams, visi ies uz priekšu, nesadusmosim nevienu, ļausim lietām palikt tādām, kādas tās vienmēr ir bijušas. Bet baznīca var tikai tik tālu tikt bez Gara vadības. Iznākums ir, ka cilvēki vēl kontrolē lietas, lietas nemainās un Gars tiek nostumts malā. 1983. gadā jahtu sacensībās cīnījās Austrālija pret ASV. Tas bija pirmais gads, kad Austrālijai bija nopietna iespēja uzvarēt kausu. Prese bija klāt, tūkstošiem skatītāju. Visi bija gatavi, jahtas bija uz ūdens, bet nenotika sacensības. Kāpēc? Nebija vēja. Ja nav vēja, tad, kad runa iet par jahtām, nevar notikt sacensības.

Ir patiesība, nekā nenotiek bez vēja. Vai jūs zinājāt, ka ebreju un grieķu vārds Garam burtiski nozīmē „vējš”. Dietrich Bonhoeffer teica: „Es nevaru aprakstīt Svēto Garu. Es nevaru izskaidrot Dieva Garu. Jēzus teica, tā ir mistērija, kā vējš. Tu neredzi vēju, kaut gan tu zini, kad tas nāk un aiziet.”

Kā bērnam man patika skatīties uz vienu lielu koku. Vienu dienu tas nogāzās uz zemes, es prasīju, kas notika? Kāds atbildēja: „Vējš.”

Reiz dzīvoja vīrs, viņam nepatika baznīca. Viņš stāstīja visiem, ka viņš neticēja Dievam. Viņš visiem deklamēja, ka reliģija ir domāta vājiem. Tad vienu dienu viss viņa smagums nokrita, viņš sāka iet uz baznīcu, un gāja katru svētdienu. Kas notika? Kāds atbildēja: „Vējš.”

Es dzirdēju par vienu draudzi, kura bija veca un nogurusi, domāja, ka būs jāslēdz savas durvis. Tad sākās maiņas, draudze sāka augt. Es jautāju, kas notika? Kāds atbildēja: „Vējš.”

Biju labā darbā, man bija ļoti laba alga, man bija daudz draugu. Daudz izklaidējos, man bija daudz vaļasprieku. Gāju uz baznīcu, sēdēju tur un klausījos savā mācītājā. Tiku iedvesmots. Viņa man teica: „Seko savam aicinājumam, tev jābūt mācītājam.” Nevar būt, es domāju. Kas notika? Kas tam bija iemesls, kas bija cēlonis? Ziniet, ko es domāju, kas tas bija? Vējš. Āmen.

Edijas māsa un bērniņas draudzene ciemojās Mineapolē

No 9. līdz 24. aprīlim pie Demandtiem viesojās Edijas māsa Evija (Harija krustmāte) un Edijas bērniņas draudzene Ilvija. Pavadījām svētību pilnas 2 nedēļas te, Minesotā, Milvokos un Čikāgā. Šī Evijai un Ilvijai bija pirmā reize ASV. Bildē pa labi: braucot uz mūsu baznīcu ar Lake St. autobusu (Roberts Evijas klēpī un Ilvija). Bildē lejā pa kr.: Iznākot no Čikāgas subway. Bildē lejā pa labi: Guthrie teātra skatu tornis ar skatu uz Misisipi upi.

Kad Tu to viņiem dod, tad viņi to sakrāj; kad Tu atver Savu roku, tad viņi top paēdināti ar visu labu. Bet, kad Tu apslēp Savu vaigu, tad viņi krīt bailēs; kad Tu viņiem atņem dvašu, tad viņi mirst un atgriežas pīšļos. Kad Tu sūti Savu Garu, tad viņi top dzīvi radījumi, tā Tu atjauno zemes seju.

Psalms 104:28-30

Mācītāja Modra Plātes sprediķis Vasarsvētkos Kas palīdz saprasties?

Sāksim ar jautājumu: kas cilvēkus būtiski vieno, saista? Kā jums šķiet? Mēs varētu ielūkoties kādās psiholoģijas vai socioloģijas grāmatās un atrast tur dažādas atbildes. Cilvēkus vieno dažādas lietas — kopīgas intereses, izjūtas, arī kopīgas briesmas, bēdas un vajadzības, prieki. Vai tā ir?

Tomēr Vasarsvētku rīta stāsts, Vasarsvētku rīta ticība mums saka, ka tā nav. Vasarsvētku stāsts runā pretī visam iepriekš teiktajam. Viss minētais nav dziļākais, īstais mūsu vienotības pamats. Vasarsvētki apliecina: “Lai divi varētu vienoties, ir vajadzīgs kāds Trešais, neredzamais.” Vasarsvētki rāda, ka mūs — tik dažādos cilvēkus — vieno kaut kas neredzams, smalks un dziļš reizē. Tajā pašā laikā neparasti varens un darbīgs. Tas ir Dieva Gars mūsos. Vēl precīzāk — tad, kad Dieva Gars mūsos ir saskaņā ar mūsu dvēseli, tad tas vieno. Ne šodienai, ne šim brīdim vien. Laikiem, laikmetiem un paaudzēm cauri tā kā, piemēram, Baznīcu. Tas vieno mūs mūžīgām saitēm, arī mirušos un dzīvos, un šo vienu brītiņu ar visu vēl nepārredzamo nākotni. Kāpēc?

Padomāsim mazliet par to. Kopš pirmajiem Vasarsvētkiem, kopš Dieva Gara atklāsmes tajos mums ir dota kāda brīnišķa spēja, kuras līdz tam nebija. To, uzmanīgi lasot, mēs saklausām Vasarsvētku stāstā — tā ir spēja ar savām iekšējām dvēseles acīm samanīt, uztvert un ievērot otra cilvēka tēlu, vēl vairāk — otra cilvēka garīgo būtību, iedziļināties tajā un to gaismā turēt. Pamanīt, ka otrā cilvēkā mājā Dieva Gars, brīnišķi un neatkārtojami, skaisti, sveīgi un neparasti. Tā varētu būt.

Mums klusi jājautā, kāpēc tā ne vienmēr notiek? Ja katra īsta sastapšanās nozīmē dvēseļu patiesu saskarsmi, tad šajā savstarpējā apmaiņā Dieva Gars rada vienotību, vienu valodu. Citādi mēs pārāk pievēršamies tam, kas mūs ārēji satur kopā. Tie ir dažādi faktori, arī — cik tālu vai tuvu mēs cits no cita esam telpā vai laikā. Ja mēs arī esam pavisam tuvu cits citam, tā nebūt nav garantija mūsu iekšējai saitei. Bet Dieva Gars spēj brīnumaini saistīt arī tad, ja telpa un laiks atdala.

Padomāsim par vienu mazu piemēru! Atcerēsimies, kā bija ar lielām lielu daļu no mums, teiksim, pirms 20, 30, varbūt vairākiem gadiem, kad mēs dzīvojām kopā ar saviem vecākiem vai vecvecākiem, iespējams, vienā mājā, ikdienā tikdamies un runādamies. Vai mēs toreiz cits citu līdz galam sapratām? Tagad, kad ir pagājuši daudzi gadi, mums droši vien palikuši tikai daži fotouzņēmumi vai kapa pieminekļi, kāda vēstule un daudz nesakārtotu atmiņu un paši esam kļuvuši vecāki, aizvien skaidrākas top nojautas un izpratne, kādi tad īsti bija tie cilvēki, caur kuriem mēs šajā pasaulē ienācām. Ir dzimusi Gara saite. Vēl vairāk tas attiecas uz cilvēkiem, kurus mēs paši sameklējam savos dzīves ceļos; vēl vairāk tas attiecas uz cilvēkiem, kurus Dievs mums sūta un dāvina.

Tātad vēlreiz — Dieva Gara brīnums kopš Vasarsvētkiem ir tas, ka neredzami tiek vienotas, saistītas cilvēku dvēseles. Tā notika arī pirmo Vasarsvētku dienā. Tā reiz notika ar mācekļiem un ar Jēzu. Viņi atcerējās, viņi saprata, viņi vairs nebaidījās. Viņi jutās kopā ar savu Kungu, fiziski to neredzēdami, bet

visu mūžu no Viņa vairs nešķirdamies. Un ar viņiem Dieva Gara uguns un vējš aizgāja visā pasaulē. Un, lūk, vairākus gadu tūkstošus pēc tās dienas mēs (tā vajadzētu būt) Viņu, savu Kungu un Pestītāju, nojaušam, redzam un pazīstam aizvien tuvāk, dziļāk un vairāk. Tas, kas dzīvoja reiz Jēzū no Nācaretes, bija Dieva Gars, ar kuru mūs tagad saista jauna Kristus pieredze dzīvē un nāvē, un Mūžībā. Kad Jēzus piederīgie virs zemes gribēja Viņu apklusināt, Viņš sacīja: “Kas dara Mana Debesu Tēva prātu, tas ir Mans brālis un Mana masa, un Mana māte.” (Mt. 12:50) Tas nozīmē — tie, kas ir Viena Gara vienoti. Kas mūs padara par brāļiem, māsām, par tuviniekiem? Ne jau līdzāspastāvēšana telpā un laikā, ne arī asins saites, bet gan Gars, kas vada siržu saskaņu un dvēseļu saderību, tātad — kopīga pārliecība, ideāli, cerības, ilgas un ticība.

Tad var veidoties Vasarsvētku brīnuma nākamā pakāpe — valodu saskaņa un saprašana, runāto vārdu pareiza izpratne. Ir liela problēma — citam citu saprast un pareizi sadzirdēt. Mūsu izteiksmes spēja ir tik ierobežota, mūsu atšķirības un dažādās intereses rada tik daudz pārpratumu, ķildu, skaudības vai naida. Un tad mums jāatceras, cik svarīgs ir pirmais solis, proti, mums ir jāiemācās otru cilvēku pieņemt un saprast tā, kā viņš pats to ir domājis. Viņš runā, balstoties uz savu pieredzi, savas vides tradīcijām un paražām, ņemot vērā savas izjūtas. Cits cilvēks to dara pavisam citādi nekā es. Tāpēc, rodoties domstarpībām, ir svarīgi spēt neko neiebilst un neizteikt savus vērtējumus, spriedumus, bet vispirms atkārtot to, ko teicis otrs.

Vai es esmu pareizi sapratis to, ko tu teici? Ja mēs to pamēģināsim, tad bieži būsim pārsteigti — pat divus, trīs teikumus no tā, ko otrs sacīja nupat, mēs nespēsim precīzi atkārtot, nerunājot nemaz par to, ka mēs būtu sadzirdējuši, ko viņš īstenībā ar to ir domājis. Un ja vēl esam dažādu jūtu, emociju vai kaislību iespaidā un pār mums vai no mums gāžas vārdu kaskādes un plūsmas! Tad otra teikto saprast ir gandrīz neiespējami. Ir nepieciešama mūsu labā griba, piepūle un vingrināšanās, lai mēs sev pateiktu: es šim otram cilvēkam pēc būtības atbildēšu tikai tad, kad būšu spējis ar viņu apmainīties domām, ko es īsti sadzirdēju. Vai es tiešām sadzirdēju to, ko tu gribēji pateikt? Un, ja mēs tā pūlamies, tad Gars sāk darboties mūsos, tad dzimst uzticība. Tad rodas tilti, tad parādās miers, tad atveras cilvēku sirdis ar visām sāpēm un brūcēm, ar visu to maigumu un mīlestību, kas tajās paslēpusies. Un tad Viņa noslēpumainā būtne sāk sevi izteikt, mēs sākam Viņu, t.i., viens otru saprast.

Sapratne starp cilvēku un Dieva Garu, tāpat kā Vasarsvētkos, neveidojas pēc plāna. Tas notiek pēkšņi, piepeši un negaidīti. Iedomāsimies, kā bērns mācās lasīt! Liek burtu pēc burta un boksterē vārdus vēl un vēl, un piepeši — vārds viņam atveras. Arī atsevišķi vārdi iegūst jēgu tikai tad, kad spējam salikt tos teikumā. Visa mūsu dzīve veidojas no dažādiem fragmentiņiem, burtiem, detaļām. Tos visus, ik pa laikam saliekot kopā, atpakaļ skatoties, cenšamies sakārtot un izprast norises mūsu dzīvē. Dieva Gara uguns pēkšņi uzliesmo, apskaidro un parāda mums atsevišķu notikumu kopsakarības un jēgu. Sūti savu Garu, Kungs, tad mēs topam dzīvi! Tad Viss top jauns.

Lūk, lai šis Gars mūs vada tālāk pie Kristus. Viņš ir tas, kas iedrošina bailīgos, Viņš ir tas, kas kurliem atver ausis. Viņš ir tas, kas mēmajiem atdara muti. Mēs to gribam stāstīt visai pasaulei visās valodās. Un tad šī pasaule vairs nav nejaušība, nav fragments, nav detaļa, nav sabrukusi, nav kopsakarību zaudējusi, jo mēs esam Viņa draudze vienā Garā — Svētajā Garā saistīti, siržu saskaņā, dvēseļu vienībā, labus vārdus cits citam teikdami un cits cita valodu saprazdami. Kad tā notiek, tad debesis pieskaras zemei, no turienes nāk šis nosaukums “Vasarsvētki”. Tad, kad debesis pieskaras zemei, tad zeme uzzied. Dvēseles zied, jo saprotas. Mūžīgā vasara grib iestāties. Lai tas piepildās arī pie mums! Āmen.

LELBĀL viedoklis par izmaiņām LELB likumā, 18. aprīlī

LATVIJAS EVANĢĒLISKI LUTERISKĀ BAZNĪCA ĀRPUS LATVIJAS
LATVIAN EVANGELICAL LUTHERAN CHURCH ABROAD
EVANGELISCH-LUTHERISCHE KIRCHE LETTLANDS IM AUSLAND
IGLESIA EVANGELICA LUTERANA LETONA EN EL EXTERIOR
LETTLANDS EVANGELISKA LUTHERSKA KYRKAN UTANFÖR LETTLAND

Latvijas Evaņģēliski Luteriskā Baznīca, izmantojot vairāku Saeimas deputātu atbalstu, ir lūgusi iekļaut Saeimas darba kārtībā jautājumu par izmaiņām LELB likumā. Šis likumprojekts ir izstrādāts bez konsultācijām ar citām luterāņu baznīcām Latvijā. Tā kā pašreiz Latvijas teritorijā un ārpus tās darbojas trīs luterāņu Baznīcas un to draudzes, kā tās Latvijas ev. lut. baznīcas pēcteces, kuras darbību pārtrauca Otrais Pasaules karš un sekojošā okupācija (Latvijas ev. lut. baznīca, kas darbojas Latvijā un Īrijā – LELB; Latvijas ev. lut. Baznīca ārpus Latvijas, kas darbojas pasaules mērogā, ieskaitot Latviju – LELBĀL; un Vācu ev. lut. Baznīca Latvijā), būtu piemēroti, ņemot vērā šo vēsturisko procesu, kā arī kristīgus savstarpējas cieņas principus, vienoties par baznīcu līdzvērtīgu sadarbību, netaisni neizceļot vienas absolūtu prioritāti.

Tādēļ LELBĀL uzskata, ka

1. Ar grozījumiem “Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas likumā” valsts bez tiesiska pamatojuma tiek iesaistīta LELB iekšēju jautājumu risināšanā. Šajā likumprojektā iztirzātie jautājumi saistās vairāk ar LELB Satversmi, nekā ar valsts likumdošanu.

Šī likuma pieņemšanas gadījumā valsts ar likumu noteiktu baznīcas iekšējās lietas.

2. Likuma preambulā tiek izteikti vēsturiski nepareizi apgalvojumi par LELB tiesisko pēctecību un vēsturisko nepārtrauktību.

Baznīcai ārēju apstākļu dēļ sadaloties vairākās daļās, Baznīca trimdā gan palika juridiskā un personu pēctecībā, bet zaudēja savu zemi, turpretī Baznīcai savā zemē nācās uzņemties pat juridiskā ziņā svešu varu noteicošo jūgu. Šajā situācijā nepieciešama savstarpēja izpratne un līdzjūtība, bet ne paštaisnība;

3. Šis likumprojekts nepamatoti ierobežo LELB draudžu pašnoteikšanās tiesības, izvēloties savu Baznīcas piederību.

LELB rīcība nenoliedzami pārsteidz, jo Latvijas Valsts Satversmes 99. punkts apliecina, ka Baznīca ir atdalīta no valsts.

Lauma Zušēvica
LELBĀL arhibīskape

Kārlis Žols
LELBĀL Latvijas iecirkņa prāvests

19. aprīļa norises saistībā ar izmaiņām LELB likumā

Šodien, 19. aprīlī Latvijas Republikas Saeima nobalsoja par izmaiņu LELB likumā nodošanu Saeimas Cilvēktiesību un Sociālo lietu komisijai. Kā Jūs esat lasījuši un dzirdējuši, šis likums, tā izmaiņu pieņemšanas gadījumā savā preambulā klaji ignorētu LELBĀL un deklarētu, ka vienīgā pirmskara LELB pēctece ir šī brīža Latvijas LELB.

Saeimas plenārsēdē mūsu – LELBĀL pusē nostājās un runu pret šīm likuma izmaiņām teica no frakcijām neatkarīgais deputāts Ilmārs Latkovskis, savukārt par likuma izmaiņu nodošanu komisijai runāja deputāts, Nacionālās Apvienības loceklis Ringolds Balodis. Abu runu tekstus varat lasīt un klausīties internetā: <http://helios-web.saeima.lv/steno/Saeima10/Skana/0419kopa.htm> Sēdes stenogrammā lasām, ka viena no frāzēm, ko Ringolds Balodis teica savas runas noslēgumā bija šāda: “Tātd lūdzu neļaut sev sajaukt galvu ar liberālisma ideju sludinātājiem (tas, tātd, sanāk – LELBĀL – K. Ž), un atbalstiet dzimtenes Baznīcu! 286 draudzes, 700 tūkstoši ticīgo (pašas LELB statistika liecina, ka 2016. gadā tajā bija 43,309 locekļu – K. Ž.). Tas ir milzīgs apjoms, kas uz mums šobrīd skatās.”

Rezultātā, 49 deputāti nobalsoja PAR šī likumprojekta nodošanu Saeimai, 14 bija PRET un 7 atturējās. Zīmīgi, ka PAR balsoja visi Nacionālās Apvienības, ZZS un Saskaņas deputāti, kas šajā likumprojektā atrada kopīgu valodu, skaidri nostājoties pret LELBĀL.

Mēs – Latvijas LELBĀL esam kontaktā ar mūsu juristiem, lai šajā situācijā izstrādātu turpmāko stratēģiju un rīkotos tālāk. LELBĀL nostāju šajā jautājumā esam publicējuši gan vietnē Facebook, gan citur, bet iesaku izlasīt arī pašas LELB nostāju un argumentāciju, kas atrodama lelb.lv mājas lapā: http://www.lelb.lv/lv/?ct=lelb_zinjas&fu=read&id=2275

Lūgšim Dievu par mūsu Baznīcu – LELBĀL, un strādāsim, lai tā varētu sekmīgi darboties gan ārpus Latvijas, gan mūsu Tēvzemē – Latvijā! Kārlis Žols, LELBĀL Latvijas iecirkņa prāvests

LR Satversmes tiesas lēmums 26. aprīlī – Latvijā var būt vairākas vienas konfesijas baznīcas

Normas, kas jaunizveidotām draudzēm liedz izveidot reliģisko savienību (baznīcu) pirms desmit gadus ilga pārreģistrācijas perioda beigām vai ja attiecīgajā konfesijā viena baznīca jau ir reģistrēta, neatbilst Satversmes 99. un 102. pantam. Satversmes tiesa atcēlusi reliģiskās pārliecības paušanas un biedrošanās brīvības ierobežojumus, tiesas spriedums ticīgajiem garantē plašākas pamattiesības.

Augstāka juridiskā spēka normas

Satversmes 91. pants: “Visi cilvēki Latvijā ir vienlīdzīgi likuma un tiesas priekšā. Cilvēka tiesības tiek īstenotas bez jebkādas diskriminācijas.” Satversmes 99. pants: “Ikvienam ir tiesības uz domas, apziņas un reliģiskās pārliecības brīvību. Baznīca ir atdalīta no valsts.” Satversmes 102. pants: “Ikvienam ir tiesības apvienoties biedrībās, politiskās partijās un citās sabiedriskās organizācijās.”

Satversmes tiesas secinājums: Viena no demokrātiskas tiesiskas valsts pamatvērtībām ir cieņa pret cilvēka brīvību sekot savai sirdsapziņai, uzskatiem, pārliecībai. Jēdziens “konfesija” ir cieši saistīts ar personas reliģisko pārliecību. Satversmes tiesa secināja, ka atbilstoši Satversmei valsts nav tiesīga atteikt reliģiskās savienības (baznīcas) reģistrāciju reliģiskajai kopienai, kas sevi identificē ar tādu konfesiju, kuras ietvaros valstī jau ir reģistrēta privāto tiesību juridiskā persona – reliģiskā savienība (baznīca).

DRAUDZES DZĪVE

Padomes sēde aprīlī

Aprīļa sēdē runājam par dažādiem administratīviem tematiem.

“Ace in the City” organizācija, kas jūlija mēnesī rīkos zinātnes un angļu valodas lasīšanas nometnes mūsu telpās, lūdz interesentus palīdzēt apmācīt skolniekus.

Virtuvē jaunās tērauda letes ir tikušas piestiprinātas.

Nākamie potenciālie remontu darbi mūsu baznīcai un Īres mājai ir sekojoši:

- Apmainīt redeles, kas ir piestiprinātas pie Īres mājas priekšas lieveņa.
- Nojaukt gaŗo skursteni 1925. gada piebūves ziemeļrietumu stūrī.
- Mainīt oriģinālās baznīcas (1902. gadā celto) slīpo jumtu. Plakanais jumts, kas sedz piebūvi – birojus, klases telpas, sabiedrisko telpu, virtuvi – nesen tika mainīts.

Nākošā padomes sēde notiks mēneša otrajā otrdienā, 8. maijā, pulksten 19:00.

Draudzes darbvede un Svētrīta Zvanu redakcija

Dāmu saimes ziņas

Aprīļa mēnesī pie galdiņa kalpoja Ausma Ģiga, Brigita Robiņa, Rita Drone, Baiba Rudzīte, Skaidrīte Štolcere. Ziedus uz altāra lika Gunda Luss, Rita Drone, dāmu saime. Par sadraudzību rūpējās Kristīne un Laura Konteres ar palīgiem (Lieldienu brokastis), Dzintra Prīlapa, Gunda Luss, Sarma Straumane, Ilze Grotāne.

Ja varat palīdzēt sadraudzības stundā vai ziedot produktus, lūdzu sazināties ar aprīļa/maija/jūnija mēneša darba grupas vadītāju Ilzi Grotāni: 612-781-9883.

Ja vēlaties likt ziedus uz altāra, zvaniet Laimai Dingley (612-866-3235) vai Selgai Pētersonei (651-484-6046).

Lasīšanas pulciņš

Lasīšanas pulciņš pašreiz lasa mūsu latviešu skolas grāmatu. Šo grāmatu pārrunāsim trešdien, 30. maijā, Astrīdas Bergmanes mājās.

Ace in the City skrējiens

DETAILS:

- WHO:** You, your friends, and the entire family!
All registered participants will receive a run t-shirt. Sorry, pets and bikes not allowed!
- WHEN:** Saturday, June 2, 2018 at 9:00 AM
- WHERE:** Powderhorn Park (3400 S 15th Ave, 55407)
Start and Finish line will be on 14th Ave. S.
- WHAT:** Join us as we run or walk to support Ace in the City and celebrate healthy fun living and belonging!

REGISTER TODAY!

ACEINTHECITY.ORG/RUNFORBELONGING5K

Mineapoles lasīšanas pulciņš

1999. gadā nodibināju lasīšanas pulciņu. Pulciņa mērķis bija lasīt grāmatas latviešu valodā: pārlasīt un pārrunāt mūsu klasiskos darbus, trimdinieku rakstniekus un iepazīties ar tagadējiem latviešu rakstniekiem. Lasītāja Jāņa Dimanta ieteikums bija: "Spodrināsim mūsu latviešu valodu." 19 gados esam izlasījuši 144 grāmatas. Grāmatas, kas tagad izdotas Latvijā, dāvinām mūsu draudzes bibliotēkai. Tiekamies vienreiz mēnesī, trešdienu rītos, baznīcas lejas telpās, izņemot vasarā. Lasītāji ir arī ceļotāji. Daudzi mūsu lasītāji vasarā atrodas Latvijā; tur arī iegādājami grāmatas lasīšanai nākamam gadam. Maija mēnesī tiekamies kādā interesantā mājā, kur pārrunājam izlasīto grāmatu un apbrīnojam skaistos saimnieču dārzus. Vispirms bijām Līvijas Pelēces, rakstnieka Valentīna Pelēča mājās. Tur pārrunājām grāmatas Līvijas plašajā bibliotēkā un apstaigājām krāšņos puķu dārzus. Nākošā gadā ciemojāmies Judy un Mārtiņa Noru milzīgā "pili", kur Mārtiņš mums pastāstīja par mājas tapšanu, vēsturiskām mēbelēm un Judy mūs pacienāja ar gardiem arābu ēdieniem. Mēs arī esam tikušies Boženas un Jāņa Dimanta, Aijas Vijumas, Astrīdas un Māra Bergmaņu viesmīlīgajās mājās un apbrīnojuši viņu skaistos dārzus. Diemžēl mūsu čaklākie lasītāji ir aizsaulē. Aldona Pone un Natālija Videniece izlasīja katru grāmatu un brīnījās, kā nevar būt laika lasīšanai. Mūsu pulciņu ļoti bagātināja jauniebraucējas no Latvijas: Evas Tones māmiņa un Zigrīda Freiberga, kura iedziļinājās rakstnieka Pelēča darbos.

Sākām lasīšanas pulciņu, lasot Vizmas Belševicas grāmatas: "Bille", "Bille dzīvo tālāk", "Skaista bij jaunība". Billes grāmatas atkal pārlasījām pagājušā gadā, jo pulciņā tagad ir citi lasītāji. Latvijai simtgadei gatavo Billes filmu, ko mūsu lasīšanas pulciņš atbalstīja finansiāli. Vienreiz gadā skatāmies kādu latviešu filmu. Redzējām filmas "Cilvēka bērns", "Vienīgā fotogrāfija", "Vilkaču mantinieci", "Zvejnieka dēls" u.c. Mēs arī esam aicinājuši viesoties rakstniekus. Lasījām Pauļa Dzintara grāmatu "Prērijas ārsts" un Dzintars piedalījās grāmatas pārrunās. Man palicis atmiņā, ko Pauls Dzintars teica: "Vienīgais, ko es nožēloju, ir, ka nemācīju mūsu četriem dēliem latviešu valodu. Mana sieva bija par pieklājīgu, jo viņai palīdzēja vietējā sieviete mājas darbos. Es biju par slinku." Lasījām Jāņa Freivalda grāmatu "Bada sazvērestība", ko no angļu valodas "Famine plot" tulkoja Freivalda māte. Freivalds dzīvo Mineapolē un piedalījās mūsu pārrunās.

Kuņa grāmata lasītājiem ļoti patika? Māras Zālītes "Pieci pirksti". Rudenī lasīsim turpinājumu "Paradīzes putni". Pašreiz lasām Sanitas Reinsones grāmatu "Meža meitas". Otrā pasaules kara beigās Latvijā sākās jauns karš, kas pārmainīja dzīvi daudziem cilvēkiem. Cilvēki devās dzīvot mežos un purvos. Tā bija pretošanās vieta daudziem. Reinsone apraksta sieviešu piedzīvoto mežos un purvos. Anja Čuriska viesojās mūsu pulciņā un rādīja video, kur viņa intervē meža meitu Emmu Priedīti. Skaidrīte Štolcere

Vecais Stenders

Cik spēdams lasi grāmatas,
Tās prātu uzcilā,
Tās ved pie augstas gudrības
Un godu sataisa.

Pirmā rindā no kr.: Anja Čuriska, Aija Vijuma, Jānis Dimants, Ilze Kļaviņa-Mueller.
Otrā rindā no kr.: Benita Štelmachere, Skaidrīte Štolcere, Biminita Bērziņa, Ilze Grotāne, Rita Drone.

Intervija ar “meža meitu” Emmu Priedīti

28. martā mūsu lasītāju kopa noskatījās Anjas Čuriskas video – viņas 90os gados Rīgā uzņemto interviju ar Emmu Priedīti, kas kopā ar savu vīru starp 1944. un 1953. gadu ilgāku laiku pavadīja mežā Kurzemē, slēpjoties no čekas, jo viņiem abiem draudēja izsūtīšana uz Sibīriju. Viņi nepievienojās nevienai partizānu grupai, arī nebūvēja bunkuru, ko čekas aģenti būtu varējuši vieglāk atrast, bet dzīvoja tellī biezi saaugušās jaunaudzēs, kur pa dienas laiku uzturējās arī stirnas. “Meža dzīvnieki mūs uzskatīja par savējiem un brīdināja, kad čekisti nāca mūs meklēt,” saka Emma Priedīte. Emma iemācījās pīt groziņus un trauciņus no egļu saknēm, ko draudzīgas saimnieces pārdevušas tirgū: ar iegūto naudu tad varēja iegādāties pārtiku. Bieži mežinieki cieta badu un bija spiesti ēst lapas un skujuas. Dažreiz viņiem izdevās kolhozu laukos nozagt kartupeļus. Pēc Staļina nāves laulātais pāris atstājis mežu, cerot, ka varēs dzīvot brīvībā, bet viņi nosodīti un izvesti – Emma uz Mordāviju, bet viņas vīrs uz Intu, PSRS ziemeļos aiz polārā loka, no kurienes viņiem abiem izdevās atgriezties Latvijā 4 gadus vēlāk.

Emma Priedīte ir aizraujoša stāstītāja. Anja Čuriska zina sacīt, ka veco kundzi intervējis arī kāds akadēmiķis, lai iegūto materiālu izlietotu savā disertācijā. Viņas egļu saknīšu pinumi izstādīti, starpcitu, Okupācijas muzejā un Vēstures muzejā.

Lasītāju kopa savā nākošajā sanāsmē pārrunās Sanitas Reinsones grāmatu “Meža meitas”, kurā autore apkopojusi 12 latviešu sieviešu stāstus par dzīvi partizānu grupās – maz zināmu latviešu vēstures lappusi.

Ilze Kļaviņa-Mueller

Daces Judinas romāns “Septiņi vakari”

Viena no pēdējām grāmatām, ko lasīšanas pulciņš šogad pārrunāja, ir Daces Judinas romāns “Septiņi vakari”. Šis ir stāsts par Ozolu mājām un par dzimtu, kas 200 gadus šīs mājas apdzīvoja.

Stāsts ir par mājām gan tiešā, gan arī pārnestā nozīmē. Rakstniece redz mājas kā dzīvas būtnes – “tās piedzimst, uzaug, mācās, gūst pieredzi, nobriest, noveco un mirst...”, paspējot visu – sargāt..., glābt..., skumt..., cerēt...

Stāsts ir par cilvēkiem: par stiprām latviešu sievietēm un viņu sapņotājiem vīriem. Ir aprakstītas sievietes, kas nesus dzīves nastas, viņas ir sīkstas un izturīgas, asas un strādīgas. Vīrus zaudējušas un vienas palikušas, viņas neizlaiž grožus no savām rokām, viņu dzīves padoms ir Dieva padoms – “labu domāt, labu teikt, labam būt, otram pāri nedarīt...”

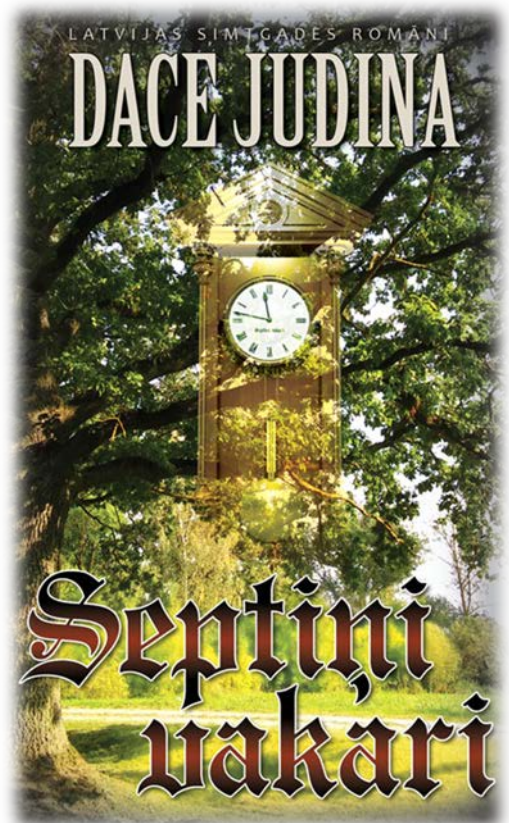
Pretēji sievietēm, Ozolu vīri ir sapņotāji. Viņi sapņo par tālām zemēm, plašām jūrām, par ļaužu vienlīdzību un brālību, par visiem labāku dzīvi. Ozolu vīrus vajā kāds lāsts, kāds nežēlīgs liktenis: viņi visi mirst jauni, neviens nenodzīvo līdz vecuma dienām, nepiedzīvo sirmus matus.

Šīs vecās mājas ir nopirkusi jauna sieviete Katrīna un ar savu draugu Mārtiņu tur pavada nedēļas atvaļinājumu – septiņus vakarus. Viņa atradusi “Ozolu Mājas Grāmatu”, vecu kladi, kurā ierakstīti svarīgākie notikumi Ozolu dzimtas dzīvē.

Vai ar septiņiem vakariem pietiks, lai izsekotu un izdzīvotu daudzus dzimtas gadus?

“Septiņi vakari” ir pirmā grāmata no sērijas “Latvijas simtgades romāni”.

Biminita Bērziņa

KAS NOTIEK DVĪŅU PILSĒTĀS?

FESTIVAL OF NATIONS – ST. PAUL RIVERCENTRE

No 3. līdz 6. maijam latvieši piedalīsies izstādē un tautas deju uzvedumos.

Lielais "Pērkonītis" dejos piektdien, 4. maijā, plkst. 19:30.

Mazais "Pērkonītis" (bērni) dejos sestdien, 5. maijā, ap 11:00 no rīta.

LASL (LATVIAN AMERICAN SHIPPING LINE)

LASL savāks saiņus/pakas sūtīšanai uz Latviju ceturtdien, 10. maijā, plkst. 12:00 pusdienlaikā pie draudzes nama.

MINEAPOLES/ST. PAULAS LATVIEŠU SKOLAS GADA NOSLĒGUMA PROGRAMMA

Sestdien, 19. maijā, plkst. 11:00 draudzes nama zālē.

Pēc pasākuma sekos atspirdzinājumi un aukstais galds lejas telpās.

Visi mīļi aicināti!

AIZVESTO PIEMIŅAS ATCERE

Ceturtdien, 14. jūnijā, plkst. 19:00 draudzes namā.

Izstādīsim savas mīļākās fotogrāfijas,
kas uzņemtas Latvijā!
(Nav jābūt no šī gada.)

Atzīmēsim Latvijas simtgadi ar foto
izstādi draudzes namā novembrī.

Foto vēlami 8" X 10" izmēros,
iesniegšanas termiņš:
no 21. līdz 24. oktobrim.

Ne vairāk par četrām fotogrāfijām no
personas.

Tuvāka informācija sekos.
Jautājumi?

Maija Zaeska: mzaeska@gmail.com

UZMANĪBU, FOTOGRĀFI!

Vēsturisko cimdu izstāde Ingebretsens veikalā

Latvijas simtgades ietvaros Mineapolē norit vairāki pasākumi gada garumā ar domu iepazīstināt vietējo amerikāņu sabiedrību ar Latviju un mūsu kultūru. Kas vēl skaistāks, kā cimdu raksti, dzijas krāsas, novadi.

Latviešu ceļojošā cimdu izstāde tika izveidota šim mērķim un tās iniciatore ir Māra Linde no Sanfrancisko. Sazinoties ar Māru, uzzināju, kad cimdi būs pieejami, tad bija jāsāk meklēt telpas izstādei un latvisko cimdu adīšanas nodarbībām.

Izlēmām izstādi nerīkot latviešu baznīcā, jo tad kādam tur vienmēr būtu jādežūrē. Sāku apzināt vietējās izstādes vietas: Tekstilcentru, Ingebretsens veikalu un Stevenbee veikalu. Tekstilmākslas centrā jau gadu iepriekš bija sarunāta izstāde, tas atkrita, viņu vadītāja man uzreiz ieteica, lai sazinos ar Ingebretsens. Kaut arī minēja, ka viņiem viss jau ir ielānots vismaz gadu uz priekšu.

Sazvanījos ar Ingebretsens veikalu un vienu no īpašniecēm Julie Ingebretsens. Viņai ļoti patika iespēja izrādīt latviešu cimdus, jo tur jau sākotnēji ir notikušas vairākas mazāka izmēra latviešu cimdu izstādes un adīšanas klases.

Iesākām intensīvu plānošanu, kā izstādīt, ko viņi sagaida no mums. Ielānojām izstādi no 10. līdz 24. martam. Ingebretsens izsludināja informāciju par izstādi savā mājas lapā, to arī pārsūtīja tekstilmākslas auditorijai. Izliku vairākas reklāmas ar 100 gadu pasākumiem angļu valodā. Julie Ingebretsens vēlējās, lai kāds izstādes atklāšanā sīkāk pastāsta par cimdiem, un 17. martā viņa lūdza, lai būtu lekcija stundas garumā par latviešiem, vēsturi, valodu. Izlēmām, ka piedāvāsim arī latviešu cimdu adīšanas klases. Viņi arī gribēja tirgot latviešu cimdus, daļu dabūju no Ingridas McLaughlin un daļu man atsūtīja māsa no Latvijas. Pārdevām arī latviešu mūzikas diskus, izstādes laikā fonā skanēja latviešu mūzika. Sarunāju Ilzi Kļaviņu teikt izstādes atklāšanas runu, Maija Zaeska labprāt piekrita pastāstīt par Latvijas vēsturi un Ināra Poriete piekrita mācīt adīšanas klases.

Lūdzu Gundu Luss palīdzēt uzstādīt izstādi, esmu lielu pateicību parādā, jo cimdi tika skaisti un gaumīgi izlikti, lai visiem būtu iespēja tos aplūkot, aptaustīt. Cimdu koferis no iepriekšējās izstādes vietas Klīvlendē pienāca 2. martā. Mājās koferi atvēru, apskatīju un tālāk nodevu Gundai Luss, lai izlemj, kā labāk izstādīt.

Gundai pašai bija pūrā liels cimdu klāsts ar viņas māmiņas adītajiem cimdiem. Tos arī reklāmas nolūkiem izstādīja skatlogā kopā ar afišām par izstādi.

Gunda sarunāja ar Biminitu Bērziņu, ka varam izstādīt viņas izšūtos latviskos cimdus. Tie bija tāds pārsteigums visiem apmeklētājiem. Tie bija izlikti īpašā stikla izstādes kastē, jo cimdiņi ir tik delikāti. Milzīgs darbs.

Izvēlējos uzzināt ko vairāk par šiem skaistajiem, etnogrāfiski pareizi izšūtajiem cimdiņiem. Devos pie Biminitas Bērziņas uz mājām, lai izdibinātu, kas viņu pamudināja piestrādāt pie tik skaista un grūta projekta.

Biminita Bērziņa ļoti skaisti pateica, ka tas ir prieka darbs. Gribējās, ko darīt, kas nepaņem daudz laika. Tā, lai pietiktos visam mūžam.

Biminita cimdus sāka izšūt ap 1980. gadu. Vaicājot kāpēc, atbilde bija vienkārša, cik daudz tad ir vajadzīgi izšūti spilveni. Labums ar cimdiņiem, ka jebkurā mirklī varēja tos nolikt un viegli atsākt, kad bija laiks. Daļēji tas bija tāds kopīgs projekts, ko pārrunāt ar māsu. Bija labi, jo varēja izvēlēties krāsas, mainīt rakstus. Ziemassvētkos viņa pušķoja eglīti ar cimdiņiem. Notika arī nelaime, daļa no cimdiņiem nodega ugunsgrēkā dienu pēc Ziemassvētkiem. Bija cimdiņi jāatjauno.

Biminita izmanto vilnas dziju, raksti aizgūti no 1990. gadā Parīzē izdotās grāmatas Latvju raksti un Lizbetes Upītes grāmatas. Visi cimdu raksti ir etnogrāfiski pareizi, vienīgais mazākā formātā.

Kopā Biminita ir izšuvusi un nobeigusi 52 cimdu pārus. 15 cimdu pāri vēl ir izstādīti Ingebretsens veikalā, iepļānots tos arī parādīt baznīcas tirdziņā. Biminitai vēl ir izšūti 9 pāri, tie vienīgais ir jāsašuj, jāiepilda un varēs likt eglītē, vai kādā lielākā izstādē. Viņa apsolīja, ka tos drīzā nākotnē nobeigs, kā nekā tas ir mūža darbs.

10. martā plkst. 2:00 atklājām ceļojošo Latvisko cimdu izstādi Ingebretsens suvenīru un adīšanas veikala klasē. Atklāšanā galvenā runātāja Ilze Kļaviņa bija sagatavojusi labu pārskatu par latviešu rakstiem, krāsām, veidu, novadiem. Ilze pati gan teica, ka viņa nav adītāja, bet runātāja. Kaut arī runas laikā atklājās, ka pati ir noadījusi vairākus ļoti sarežģītus rakstainus tautiskos cimdos, draugu vajadzībām, laikam jau tomēr Ilze prot visu.

Uz atklāšanu sanāca 38 klausītāji, cienāju visus ar svētku kliņģeri un Ingebretsens ar kafiju. Līdz veikala slēgšanai izstādi apmeklēja 50 interesenti. Bija pacilāta sajūta būt starp skaistajiem cimdiem, jaukiem klausītājiem un viesmīlīgajiem veikala darbiniekiem.

No izstādes pirmajām dienām veikalā katru dienu iegriezās vismaz 15 apmeklētāji un visi arī aplūkoja cimdu izstādi.

17. martā Maija Zaeska uzrunāja viesus un iepazīstināja ar latviešu vēsturi, valodu, skaisto dzintaru. Viesiem bija iespēja aplūkot, aptaustīt dzintaru un atklāt atšķirības starp dzidro dzintaru, duļķaino, piena dzintaru, purva dzintaru. Maija ļoti izsmēloši pastāstīja par atšķirību starp zēnu un meiteņu vārdiem, par latviešu valodas izcelsmi, valodu koks izraisīja labas pārrunas. Maija izdalīja vairākas lapas ar informāciju. Visi varēja cienāties ar saritinātām kanēļmaizītēm un iedziļināties Latvijas vēsturē, politikā, dziesmu svētku un deju svētku burvīgumā. Viesiem bija iespēja apskatīt vairākas labas grāmatas ar uzņēmumiem no Latvijas. Zinu, ka daži vēlas aizbraukt uz Latviju un visu to paši piedzīvot. Interese bija liela un Maijas stāstījums bija aizraujošs. Kopā bija sanākuši 22 klausītāji. Lielai daļai šī bija pirmā iepazīšanās ar Latviju, divām dāmām, izrādās, saknes nāk no Latvijas. Ceram, ka viņas turpinās sadarbību un draudzību ar mūsu latviešu sabiedrību.

24. marta pēcpusdienā satikās pirmā latviešu cimdu adīšanas klase (kopā trīs klases) ar skolotāju Ināru Porieti. Viņas klasē kopā bija 10 skolnieces un divas no veikala darbiniecēm. Kad ierados uz klases beigām, tām jau bija iesākti cimdiņi un jau sāka veidoties valnīša raksti. Jācer, ka līdz pēdējai klasei jau būs apskatāmi nobeigtie cimdiņi. Dažas no skolniecēm jau bija ar pieredzi adīšanā, citas bija iesācējas. Ināras mierīgā balss viņas iedrošināja un pārliecināja.

Abas runātājas – Ilze un Maija, izstādes veidotāja Gunda Luss, izšūto cimdu darinātāja Biminita Bērziņa, Ināra Poriete deva lielu devumu mūsu kaimiņiem, iepazīstinot ar Latviju, latviešiem, mūsu skaisto kultūru, skaistiem rakstiem, dabas krāsām.

Katrs dalībnieks, kas piedalījās, vai vienkārši iegriezās veikalā, lai apskatītu izstādi, aizgāja mājās bagātāks, gaišāks, priecīgāks un zinošāks, un adītājas paņems sev līdzi savu latviešu cimdu.

Izstāde bija skaists piedzīvojums no mūsu lielā simtgades pasākumu klāsta, ko varējām sagādāt amerikāņu sabiedrībai un mūsu ziemeļu kaimiņiem skandināviem. Turpināsim arī turpmāk sadarboties ar Ingebretsens.

27. martā sūtīju izstādi tālāk uz Milvokiem, bet pirms tam vēl paguvu parādīt un pastāstīt par latviešu cimdiem, Latviju, novadiem, rakstiem tuvu pie 60 bērniem un skolotājiem manā Montesorī skolā Chaska. Bērniem ļoti patika skaistās krāsas un raksti. Bērniem bija pārsteidzoši jauki jautājumi par Latviju un cimdiem.

Paldies visiem, kas atbalstīja LV simtgades komiteju un mani, rīkojot ceļojošo cimdu izstādi. Pateicībā, Laila Švalbe

Ināras vadītā adīšanas klase.

Priecīga jauno cimdu
īpašniece.

Imanta Dimanta koncerts Dvīņu pilsētās

Muzikālā grupa "Imanta Dimanta ar draugiem" viesojās Dvīņu pilsētās 25. martā simtgades viesturnejas ietvaros, ko izkārtāja ALA ar vietējo latviešu organizāciju atbalstu. Dvīņu pilsētas bija devītā no 18 pilsētām, kur grupa uzstājās. Dvīņu pilsētās mūziķi ieradās pēc Denveras koncerta piektdienas vakarā un sestdienas vakara koncerta Linkolnā, Nebraskā. Noguruši, bet gatavi iepriecināt Minesotas latviešus. Koncerts saucās "Skaista mana tēvu zeme" un tas notika "Celtic Junction Arts Center" telpās St. Paulā.

Koncertzāles telpa bija silta un mājīga, izgreznota ar gaismiņām pie griestiem un svecītēm uz galdiem. Bija omulīga gaisotne, kur pavadīt aukstu pavasara pēcpusdienu.

Apmēram 140 cilvēki izbaudīja jauku, saviesīgu pēcpusdienu. Klausītāji bija sanesuši dāsnus "groziņus" našķu galdam, bija laba alus un vīna izvēle.

Grupā "Imanta Dimanta un draugi" jau kopš 2014. gada darbojas 5 jaunieši. Katrīna Dimanta spēlē vijoli, čellu, tamburīnu un dzied, Imanta Nīgale spēlē mandolīnu un dzied, Krišjānis Sils spēlē ģitāru, Kristaps Strods spēlē basu, Matīss Uškāns spēlē bungas un dzied. Divi no grupas dalībniekiem uzauguši latviešu ģimenēs ārpus Latvijas – Amerikā un Vācijā, pārējie dzimuši un auguši Latvijā.

Pirmā programmas pusē "Imanta Dimanta" dziedāja oriģināldziesmas ar latviešu tautasdziesmu vārdiem, kurās jūtama ietekme no amerikāņu bluegrass mūzikas – viņi paši šo sauc par "post-folk" stilu. Otrā programmas daļā bija tautasdziesmas, kur skatītājiem bija izdevība kļūt par līdzdalībniekiem līdzdziedāšanā un dejošanā. Daudzi mazi un arī lieli vareni labi izkustējās. Dažiem pat bija iespēja dziedāt līdz kopā ar grupu uz skatuves – latviešu skolas meitenes kopā ar grupu nodziedāja dziesmu "Klipu, klapu, kaimiņ' Janka".

Paldies Amerikas latviešu apvienībai par grupas viesturnejas veiksmīgu izkārtāšanu. ALA ceļojumu un projektu koordinatore Marisa Gudrā, kura bija viena no galvenām koordinatore, šo projektu aprakstīja šādi:

"Šī simtgades viesturnēja ir paredzēta kā vislielākais valsts mēroga Latvijas simtgades kultūras pasākums un kopīgas svinības ASV ārpus Latvijas valstssvētku svinībām. "Imanta Dimanta un draugi" ir apliecinājums tam, ka 21. gadsimta latvieši pasaulē spēj saprasties, sadarboties un radīt kaut ko varenu, kas pasaulē izskandina Latvijas vārdu."

Varam apliecināt, ka tas labi izdevās! Baiba Olinger

Suitu sievas Mineapolē

Kas būtu iedomājies, ka tādā sniegainā dienā tik daudz cilvēku atbrauks uz tikšanos ar Suitu sievietēm? Sniegputeņa dēļ bija jāatceļ rīta dievkalpojums, kur Suitu sievietes bija plānojušas dziedāt. Pasākumu pārliekām uz plkst. 16:00. Kopumā, par spīti sniegputenim, bija sanākuši 62! Nu, viņas jau arī nav nekādas bailīgās – brauca caur sniega puteni garo ceļu uz Mineapoli. Drošsirdīgais šoferis Andris Māgurs arī nebaidījās no sniega. Sākām tikšanos ar svētbrīdi, kur Suitu sievietes nodziedāja dažas garīgas dziesmas. Sekoja vairāk dziesmu un sadraudzība. Visiem bija tik omulīgi, visi jutāmies iesniguši, jauki un silti baznīcas lejas stāvā, neviens negribēja tūlīt braukt mājās. Pēc pasākuma daudzi palīdzēja izstumt mašīnas no sniega kupenām. Maija Zaeska un māc. Dāgs Demandts

Bildē pa labi mūsu Aina Rozenberga un 2 Suitu sievietes, kurām bija paredzēts pārnakšņot pie Ainas. Sniegputeņa dēļ tas neiznāca, kopumā 8 Suitu sievietes un šoferis Andri uzņēma Tīna un Dzintars Josti. 2 sievietes palika pie radnieces Hugo, MN. Bildē apakšā Suitu sievietes baznīcas lejas stāvā.

DV ASV 68. delegātu sapulce un 64. Vanadžu salidojums Milvokos bildēs

No 20. līdz 22. aprīlim notika Daugavas Vanagu ASV 68. delegātu sapulce un 64. Vanadžu salidojums Milvokos. Man bija tas gods vadīt atklāšanas dievkalpojumu. Savos pusaudžu gados biju aktīvs Montreālas DV nodaļā un ar savām acīm redzēju to svētīgo darbu, ko Vanagi un Vanadzēs veic. Mana māte Māra, kura bija aktīva Vanadzēs, jau agrā vecumā mani iesaistīja DV darbā. Spriedīju par to, kā, Dieva aicināti, Daugavas Vanagi ir veikuši mīlestības kalpošanu Latvijai. Benjamiņš Aļle kuplināja dievkalpojumu un arī sapulces atklāšanas aktu ar trompetes spēli. Mineapole bija labi pārstāvēta Milvokos! Pēc Minesotas DV nodaļas likvidēšanas pārgāju uz Milvoku nodaļu, šajā sapulcē biju DV Milvoku nodaļas delegāts. Tiku arī ievēlēts DV ASV zemes valdē. Bija ļoti svētīgi atgriezties DV vidē. Māc. Dāgs Demandts

Bildē pa kr. redzams mūsu Benjamiņš Aļle, spēlējot trompeti atklāšanas dievkalpojumā. Bildē pa labi mācītājs Dāgs. Bildē apakšā DV sapulces dalībnieki.

Katrīna Gupalo un Andrejs Osokins **Latviešu un amerikāņu vokālās un klaviermūzikas koncerts**

22. aprīlī, svētdienas pēcpusdienā plkst. 16:00 mūsu baznīcā notika Latviešu koncertapvienības rīkotais koncerts, uzstājoties māksliniecei, dziedātājai Katrīnai Gupalo un pianistam Andrejam Osokinam. Mākslinieki šai koncertā vēlējās salīdzināt izcili pazīstamo latviešu komponistu darbus ar mums zināmiem amerikāņu komponistiem. Programmas pirmā daļa veltīta latviešu komponistiem.

Kā pirmo muzikālo devumu klausītājiem Katrīna atskaņo Pētera Vaska "Baltā ainava". Viņa spēlē klavieres, bet paralēli ar savu būtni iztēlo vasarīgu izjūtu pie ezera vai pļavā, dzirdot putnu balsis. Pastiprinot vasarīgo vidi, viņa ir pie klavierēm ar basām kājām. Tēlojums un spēle sakrīt, un klausītājus uzrunā. Tālāk Katrīna spēlē un dzied četras latviešu tautas dziesmu aranžijas, viņas pašas kompozīcijas. Dziedot "Pūt, vējiņi", viņa aicina klausītājus pievienoties viņas balsij. To arī darām, dziesmas beigās klusi izplēnē tālumā, ļoti emocionāls nobeigums. Tad piecus Jāzepa Vītola darbus atskaņo Andrejs Osokins; lielisks pianists, kuŗš jau guvis izcilus panākumus starptautiskos pianistu konkursos. Viņa klavierspēli var droši salīdzināt ar katru vienu augstākās klases pianistu, kuŗu esam klausījušies pie mums. Programmas pirmo daļu abi mākslinieki nobeidz ar piano duetu – Emīla Dārziņa "Melanholisko valsī", kas tik daudzkārt ir dzirdēts, bet teicamu pianistu izpildījums iepriecina klausītāja sirdi.

Programmas otrā daļā dzirdam latviešu un amerikāņu komponistu darbus, kur saklausām gan līdzības, gan atšķirības, bet, lai tās izceltu, aprakstītājam ir labi jāpazīst attiecīgo komponistu darbi. Andrejs Osokins spēlē Volfganga Dārziņa – "Mazā svīta Nr. 5" un George Crumb – "Love Death music"; Katrīna Gupalo savukārt izsmalcināti dzied savas angļu valodas kompozīcijas: "Too Much Sunshine", "Orange Sun", "Red Buses" un "Intoxicating Caramel". Interesanta un neredzēta ir Andreja koncerttranskripcija kreisajai rokai – George Gershwin'a "The Man I Love". Te, kā arī solo koncerttranskripcijā klavierēm – Gershwin'a "Rhapsody in Blue" - Andrejs parāda augsti teicamu virtuozitāti klavierspēlē.

Programmas nobeigumā Katrīna dzied un Andrejs viņu pavada, atskaņojot: Daces Aperānes "Šie sapņi", Raimonda Paula "Ances Romance", Cole Porter'a "My heart Belongs to Daddy" un "It's Alright with Me" un Howard Greenfield, Neil Sedaka's "Stupid Cupid". Katrīna dzied, lietojot mikrofonu, kas pastiprina viņas balsi, bet reizēm balss izzūd viņas roku un auguma pārtēlojumā. Šis tēlojums un piemiegtās acis varētu arī izpalikt, man tas atgādina priekšnesumu uz kāda "cruise ship". Tomēr, dziesmas un Andreja pavadījums ir apbrīnojami lielisks un iepriecina klātienē klausītājus. Varētu pat teikt, mēs šajā pēcpusdienā esam redzējuši māksliniekus, kuŗiem pieder 21. gadsimts, par kuŗu nākotni un slavu lasīsim un dzirdēsim starptautiskajos masu mēdijos. Tiešām, vēlam daudz sekmju un panākumu viņu nākamajos koncertos! Pateicība no Mineapoles latviešu koncertapvienības.

Laimonis Sproģis

Mineapolieši atskatās

2018. gada sākumā Mineapoles latviešu vidū parādījās jauns, neparasts un interesants izdevums Mineapoles/St. Paulas latviešu skolas atmiņas, kas sastāv no seniem uzņēmumiem un atmiņu teksta, kuŗā viens vai vairāki tā gada skolas absolventi dalās ar savām atmiņām par laiku, ko tie pavadījuši šai vidē. Pie izdevuma veidošanas strādāja interesentu darba grupa, bet galvenais nopelns idejas izvešanā dzīvē pieder Lailai Švalbei, par ko viņai lielais paldies!

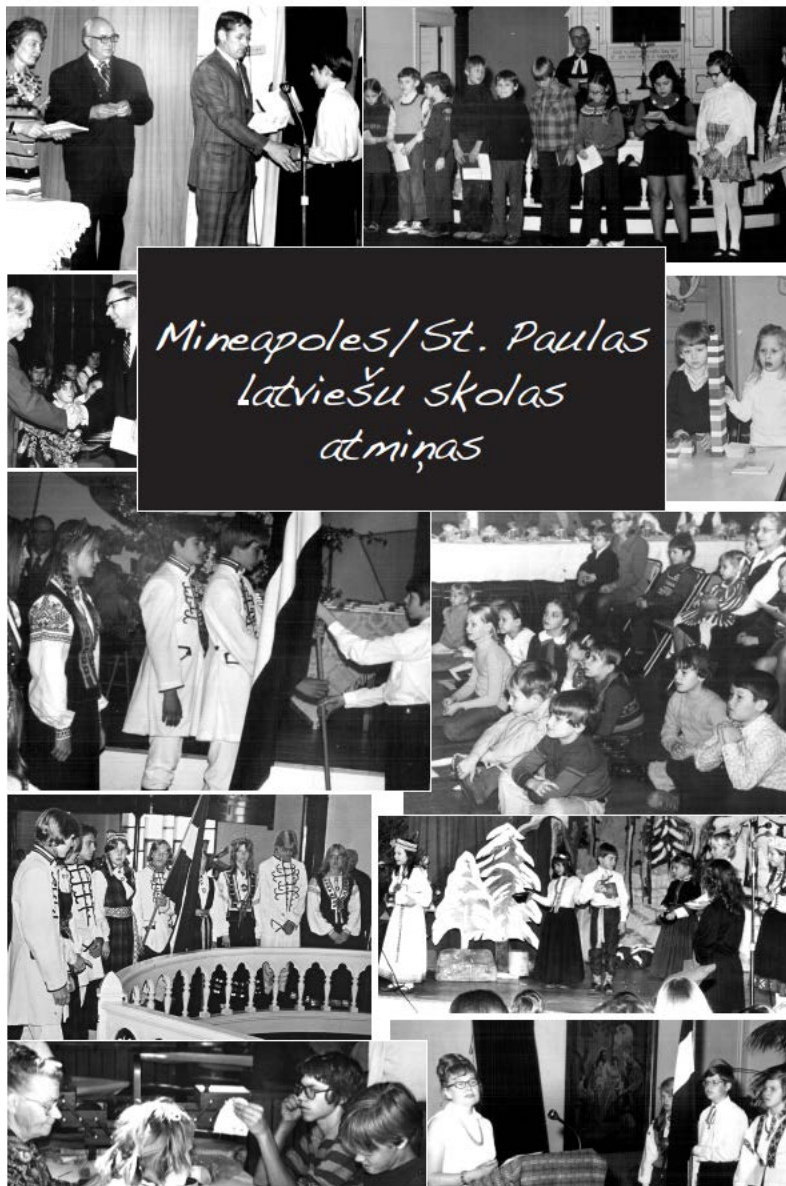
1951. gadā Mineapolē nesen iebraukušie mācītājs Pēteris Langins un viņa kundze Valerija jaundibināmās latviešu draudzes darbā iekļāva arī draudzes svētdienas skolu, un Valerija uzņēmās tās vadību. Ja agros 1950-tos gados skolas saimē bija ap sešdesmit-septiņdesmit bērnu, skolēnu skaits stipri saruka vēlākos gados. Bet nu, 21. gadsimta sākumā, galvenokārt pateicoties ekonomiskai krīzei pasaulē un Latvijā, te savairojušās jaunas latviešu ģimenes un skolēnu skaits atkal ap 40. Augot un mainoties vietējai latviešu sabiedrībai, mainījies arī skola, kas gadu gaitā kļuvusi par neatkarīgu vienību. Taču pamatuzdevums tai vienmēr bijis un palicis – veicināt latviešu valodas un latvisko tradīciju apgūšanu latviešu izcelsmes bērnos un veidot vidi, kuŗā viņi kopā ar saviem vienaudžiem piedzīvo un rada draudzības un liek pamatus nākotnes latviešu sabiedrībai. Atskatoties, man jāsaka: es personīgi esmu pārliecināta, ka latviešu skola ir bijusi viena no nozīmīgākajām vietējām organizācijām latviešu sabiedrības saglabāšanā un izaugsmē.

Doma par šāda izdevuma veidošanu radās pēc latviešu skolas 60 gadu jubilejas sarīkojuma, kuŗā pulcējās un par jaunu sapazinās agrākie skolēni, skolotāji un vecāki; daudzi no tiem tagadējie vietējās latviešu sabiedrības organizētāji un vadītāji. Grāmatā pēc pāris ievadrakstiem un vēsturiska pārskata par skolas darbu un likteni, chronoloģiskā secībā sakārtoti uzņēmumi no latviešu skolas dzīves, galvenokārt beidzēju klašu kopuzņēmumi, kam seko dažu tās grupas pārstāvju atmiņu stāsti par pieredzēto un izjusto skolas laikā. Neizbēgami – daudz kas rakstītā atkārtojas, bet tomēr ir ļoti interesanti lasīt un vērot, kā tos pašus notikumus gadu pēc gada saprot, izjūt un atceras dažāda tipa cilvēki. Un es dzirdu, ka sen piemirstie, bet grāmatā atstāstītie skolas gadu piedzīvojumi vienā otrā no mūsu tagadējās latviešu kopienas pārstāvjiem atmodinājuši sirsnīgas atmiņas. Man šī grāmata dokumentē latviešu sabiedrības vēsturi Dvīņu pilsētās un kā tāda ir vērtīgs pienesums.

Rita Drone

Mineapoles skolas atmiņu grāmata ir klāt!

Grāmatā apkopotas bijušo absolventu, skolotāju, skolas darbinieku atmiņas, skolas 60 gadu jubilejas svinības un fotogrāfijas.

Grāmatas cena: \$15.00

Grāmatas var iegādāties rakstot:

lailasvalbe@gmail.com – Lilai Švalbei

kkvk3447@msn.com, 952-412-4591 – Kristīnei Konterei

Kļūsti par SIMTGADNIEKU Latvijai!

Palīdziet celt latviešu bagātīgo kultūru un panākumus gaismā! Kļūsti par SIMTGADNIEKU Latvijai, atbalstot Dvīņu pilsētu Latvijas simtgades sarīkojumus, izstādes un saviesīgos pasākumus 2018. gadā!

Piedāvājam vairākas atbalsta pakāpes:

\$100 – Mississippi – Daugava

\$250 – Paul Bunyan – Lielais Kristaps

\$500 – Eagle Mountain – Gaiziņš

\$1000 – Mary Tyler Moore – Aspazija

Visi ziedotāji saņems **simtnieka (Minesotas īpašo LV100) žetonu**.

Ziedotājus \$500+ pakāpē aicinās uz **labvēļu vakariņām** simtgades noslēgumā.

Ir iespējams arī iekļūt simtgadnieku rindās ar Mississippi – Daugavas pakāpi, ziedojot 10 vai vairāk stundas simtgades darbībai.

Atbalstiet simtgades sarīkojumus Minesotā ar savu laiku vai līdzekļiem!

Čekus var rakstīt LOAM ar piezīmi **Simtgadei** un sūtīt:

LOAM (Centennial)

3152 17th Ave. S.

Minneapolis, MN 55407

* LOAM ir 501c3 bezpeļņas organizācija attiecībā uz ziedojumiem.

Jautājumi? Lūdzu rakstiet LOAM!

Zibens un pērkonis pie ziemas zilajām Minesotas debesīm

Dziesmu svētki 2022. gadā Dvīņu pilsētās (Mineapolē – St. Paulā)! Nē, tas nav aprīļa joks, bet gan pozitīva un mērķtiecīga iecere. Tā ir vairāk kā iecere vai sapnis, kam sekotu rīcība. Šādu paziņojumu izteica Ansis Vīksniņš – Latviešu organizāciju apvienības Minesotā (LOAM) valdes vice-priekšsēdis LOAM gada sapulcē š.g. janvāra beigās. Paziņojums radīja savīļojumu un neredzēti pozitīvu atsaukumi. Visus šos gadus mēs, Minesotas tautieši, esam it kā uzskatīti, ka dzīvojam provincē projām no lielākiem sabiedrības centriem. Lai gan gadus atpakaļ pavīdēja doma par Dziesmu svētkiem Minesotā. Tas nepiepildījās, jo Milvoki pasteidzās sevi pieteikt. Un tas izkārtējās teicami un visi bija gandarīti un apmierināti par to. Tas mūs visus atkal saveda kopā un stiprināja, ceļot apziņu par sevi, kā arī rādot to uz ārieni.

Šis paziņojums nav nekāds pārsteigums Dvīņu pilsētu tautiešiem. Starplaikā ir izaugusi un nostiprinājusies spējīga, izdarīga un izveicīga jaunā paaudze. Viņi ir apņēmušies ar lielu darba mīlestību īstenot šo ideju. Galvenais ir jābūt cēlam un lielam mērķim, kas visus var aizraut, piesaistīt un iesaistīt tā īstenošanā.

Intervijā ar advokātu Ansi Vīksniņu, viņš sniedza sekojošo, norādot, ka jau vairākus gadus viņš ir domājis par to, ka Minesotā ir aktīva latviešu sabiedrība ar plašām un daudzām interesēm. Piedaloties Baltimoras Dziesmu svētkos, viņš ievēroja, ka latvieši mīl ceļot, tikties ar cilvēkiem un apmeklēt Dziesmu svētkus. Pie rīkošanas svarīgi ir māksliniecisko daļu atstāt māksliniekiem, bet praktisko pusi atstāt vietējiem rīkotājiem – rīcības komitejai, bet arī pieaicināt cilvēkus no apkārtējām pilsētām, kas varētu uzņemties vadīt attiecīgus sarīkojumus un pasākumus.

Ansis ir dzimis Čikāgā, latviskā ģimenē, kur tēvs daudzus gadus bija Čikāgas latviešu biedrības priekšnieks, māte laikraksta "Laiks" korespondente Čikāgā. Ansis jau no pašas jaunības ir piedalījies visādos un daudzos latviešu sarīkojumos un pasākumos. Viņš uzsāka studijas St. Olaf koledžā Mineapolē, iegūstot B.A. grādu. Advokāta praksi Ansis uzsāka Minesotā, strādājot privātās firmās jau vairāk kā 30 gadus. Aktīvi iesaistījās latviešu sabiedrībā, kad meitas uzsāka iet latviešu skolā. Latviešu skolā Ansis ir bijis kasieris. Viņu ievēlēja LOAM valdē, draudzes padomē, kā arī viņš ir pērminderis latviešu ev. lut. draudzē. Viņš ir precējies ar sievu Ann, ir divas meitas – Krista studē jurisprudenci Mineapolē, Laura studē veselības aprūpi.

Ideja par Dziesmu svētkiem radās pagājušā gadā, kad bija klusāks brīdis praksē, turpināt jau agrāko ieceri. Jābūt drošiem un bieži ir jāuzņemas zināms risks. Viņš teica, ka latviešu sabiedrībai būs unikāla iespēja dot motivāciju un impulsu visiem. Mēs varam ņemt labo piemēru no Baltimoras, kur iesaistījās daudzi tautieši, kas parasti nebija tik aktīvi latviešu sabiedrībā – tas bija tas pievilksanas spēks – rīkot ko lielu un īpašu, galvenais, iesaistot mūsu jaunos cilvēkus, kas varbūt nebija tik aktīvi redzami sabiedrībā. Svarīga ir plaša programma blakus dziedāšanai un dejošanai, kā piemēram, teātra izrāde, koncerts ar latviešu māksliniekiem, saviesīgs vakars, kur cilvēki var nostiprināt un atjaunot draudzības.

Galvenais ir tas – vajag gribēt, ko tādu lielu un cēlu veikt. Tas vēl vairāk saliedē latviešu sabiedrību un ļauj jauniem talantiem atklāties un izpausties.

A. Vīksniņš uzsver, kā galvenais tagad ir rīcības komitejas sastādīšana, iesaistot daudzus jo daudzus cilvēkus no visas sabiedrības, arī no apkārtējām pilsētām. Šādā veidā darbs būs uzsākts. Priekšdarbi jau tiek veikti. Lai mums kopējiem spēkiem viss izdodas! Jānis J. Dimants, Jr., M.D.

MINEAPOLES/ST. PAULAS LATVIEŠU SKOLAS GADA NOSLĒGUMA PROGRAMMA

Sestdien, 19. maijā, plkst. 11:00 draudzes nama zālē.
Pēc pasākuma sekos atspirdzinājumi un aukstais galds
lejas telpās.

Visi mīļi aicināti!

Īpaša grāmata

Īpašā plauktā

Latvijas Nacionālajā bibliotēkā

Akcija “Īpaša grāmata īpašā plauktā”

Akcija “Īpaša grāmata īpašā plauktā” sniedz iespēju ikvienam dāvināt Latvijas Nacionālajai bibliotēkai sev nozīmīgu un īpašu grāmata, titullapā ierakstot vēstījumu vai personisku stāstu, kas saistās ar šo grāmata. Grāmata kopā ar vairākiem desmitiem tūkstošiem citu cilvēku dāvinātajām grāmatām nonāks un tiks glabāta Gaismas pils Tautas grāmatu plauktā.

Kāpēc dāvināt? Mēs vēlamies, lai bibliotēkā būtu īpaša vieta, ko veidojuši cilvēki paši. Tāpēc mums ir svarīgi, lai grāmatā būtu stāsts, kas vēsta par katra dāvinātāja individuālo vēsturi, par to, kas nav izlasāms enciklopēdijās vai romānos. Par ikdienu, nejaušībām, sajūtām vai uzskatiem. Par to, kas citādi nogrimtu laika plūdumā. Mums ir svarīga tava līdzdalība!

Tautas grāmatu plaukta komanda gaida arī grāmatas no ārvalstīm. Izdevumus jāadresē uz šo pasta adresi:

Tautas grāmatu plauktam
Latvijas Nacionālā bibliotēka
Mūkusalas iela 3
Rīga, Latvija
LV-1423

Projektu īsteno
Latvijas Nacionālā bibliotēka.
Papildu informācija: plaukts@lnb.lv;
www.tautasgramatuplaukts.lv

Svētdien, 10. jūnijā, plkst. 10:00

Mineapoles – St. Paulas latviešu baznīcā

Aizvesto piemiņas dievkalpojums

ar igauņu un lietuviešu līdzdalību,
dievkalpojumu vadīs māc. Dāgs un igauņu
mācītāja Nelli Vahter

Dievkalpojumu kuplinās Pauls Grustāns ar trompetes spēli

Sekos sadraudzība

14. jūnija aizvesto piemiņai veltīts
sarīkojums

Ceturtdien, 14. jūnijā, plkst. 19:00
(7os vakarā) draudzes namā

Rīko ansamblis TEIKSMA un LOAM

DAUGAVAS VANAGI, SASAUKSIMIES!

AKCIJA “ZIEDOSIM 100”

Ziedosim \$100 • uz 100 gadiem • 100 bērnu vajadzībām

Daugavas Vanagi ASV aicina Jūs ziedot
Latvijas bāreņu namiem, daudz bērnu ģimenēm
un trūcīgām skolām.

Lūdzu sūtiet čekus uz:

Daugavas Vanagi ASV
5438 Wild Rose Circle., Greendale, WI 53129

Latvija 100

DV ir 501 (c)(3) organizācija – ziedojumiem ir nodokļu atlaides

Par katru \$10 ziedojumu, ziedotājs tiks ieskaitīts loterijā par speciālu Latvijas simtgadei veltītu balvu.

\$100 = 10 loterijas biļetes

Gatavojoties 13. Saeimas vēlēšanām 6. oktobrī, pārbaudiet LV pases derīgumu!

13. Saeimas vēlēšanas notiks sestdien, 2018. gada 6. oktobrī. Tiesības piedalīties Saeimas vēlēšanās ir visiem Latvijas pilsoņiem, kuri vēlēšanu dienā sasnieguši 18 gadu vecumu.

Saeimas vēlēšanās vēlētāji drīkst balsot jebkurā vēlēšanu iecirknī Latvijā vai ārvalstīs. Būs arī iespēja balsot pa pastu (tuvāka informācija sekos).

Balsošanas dokuments 13. Saeimas vēlēšanās ir DERĪGA Latvijas pilsoņa pase! **Lūzdu pārbaudiet, vai jūsu LR pase būs derīga 6. oktobrī!**

Ja pasei beidzies derīguma termiņš, **atjaunot pasi var:**

- Personīgi ierodoties Latvijas vēstniecībā Vašingtonā, iepriekš pierakstoties uz konkrētu pieņemšanas laiku. Latvijas vēstniecības Vašingtonā pieņemšanas laiki: **pirmdienās no plkst. 13.00 līdz 16.00 vai otrdienās un ceturtdienās no plkst. 10.00 līdz 13.00**. Lai veiktu pierakstu, lūdzam zvanīt uz vēstniecības Konsulārās nodaļas tel. nr. 202-328-2883, 202-328-2882 vai 202-328-2881.
- Doties uz Losandželosu vai Sietlu, kur darbosies mobilā pasu stacija. **Losandželosā** (Kalifornijas pavalstī) **29. un 30. maijā** latviešu sabiedriskajā centrā (*Latvian Community Center Los Angeles*). Adrese: 1955 Riverside Dr. Los Angeles, CA 90039. Pieteikšanās līdz 13. maijam. Mobilās pasu stacijas izbraukums uz **Sietlu** (Vašingtonas pavalstī) notiks **1. un 2. jūnijā** Sietlas latviešu evaņģēliski luteriskās draudzes telpās (*Seattle Latvian Evangelical Lutheran Church*). Adrese: 11710 3rd Ave NE, Seattle, WA 98125-4726. Pieteikšanās līdz 13. maijam.
- Atjaunot pasi **Latvijā** jebkurā Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes teritoriālajā nodaļā neatkarīgi no deklarētās dzīvesvietas. Pasi izsniedz 10 darba dienu laikā vai paātrinātā kārtībā – divu darba dienu laikā (neskaitot dokumentu iesniegšanas dienu). Valsts nodeva par pases izsniegšanu 10 darba dienu laikā ir **EUR 28,46**, par izsniegšanu divu darbdienu laikā – **EUR 56,91**. Tālrunis uzziņām Latvijā – 67219244.

Indra Halvorsone, Mineapoles vēlēšanu iecirkņa vadītāja (tel.: 612-382-3910, e-pasts: ikulite@yahoo.com)

Pateicības

Draudzes locekļu vārdā gribu sirsnīgi pateikties mācītājam Dāgam par mūsu draudzes “celsmes dienu tradīcijas” atjaunošanu.

Ceturtdien, 22. martā bijām aicināti uz Svētā Pāvila vakaru baznīcā, kur baudījām vakariņas grieķu stilā, tās puses mūzikas un video-ainavu pavadībā, un, galvenais, klausījāmies mācītāja Demandta informatīvo stāstījumu par Svētā Pāvila dzīvi, īpaši viņa tikšanos ar Jēzu Kristu un pievēršanos kristīgai ticībai ceļā uz Damasku. Stāstījumam sekoja vakara svētbrīdis.

Paldies vēlreiz par svētīgo devumu! Rīta Drone

Paldies māc. Dāgam un draudzei par apsveikumu manā 90. dzimšanas dienā.

Nikolajs Berkholtz

90

Dzīves laivā ceļā uz otro krastu Dievs savā lielajā žēlastībā man piešķīris daudz palīgu – gan lai saskatītu Kristus gaismas ceļu, gan atvieglot ikdienas rūpes un raizes.

Viņu sirsnību atkārtoti izjutu savā 95 gadu dzimšanas dienā.

Paldies mācītājam Dāgam Demandtam un draudzei, archibīskapei Laumai Zušēvicai, archibīskapam emeritus Elmāram Rozītim un kundzei Verai Rozītei, LELBA pārvaldes priekšniekam Gunāram Lazdiņam un ikvienam, kas mani atcerējās manā mūža gadu mijā!

Pateicībā, diakone emeritus Milda Dauka

95

Priekšā no kr.: Mildas mazmeita Inta, Milda Dauka, meita Rīta.

Aizmugurē no kr.: māc. Dāgs, Inta Grāvīte, Rūta Beķere, Aija un Vilis Vikmaņi, Skaidrīte Dombrovska.

Mortgage Rates Are Going Up!

Secure Your Rate Now Before Next Rate Increase

- 30-years – 4.650%
- 20-years – 4.500%
- 15-years – 4.125%
- 10-years – 4.125%

Get Pre-Approved Today!

- first-time homebuyer / refinancing
 - second home / rental property
 - FHA / construction loans

IZKĀRTOJU MĀJAS IZPĀRDOŠANU

Vai jūs pārceļaties? Vai jums ir jālikvidē mājas iekārta? Jāatbrīvo māja no mēbelēm, traukiem, sīkumiem utt.? Es varu jums palīdzēt. Izšķiroju mantas (sazinoties ar jums) – ko paturēt ģimenē, ko pārdot, ko izvest. Sakārtoju mantas pārdošanai. Nocenoju pārdodamās mantas un izsludinu. Vadu pārdošanu/Estate Sale. Aizvedu palikušās mantas uz labdarības organizācijām.

Maija Zaeska

952-454-4172 (mobīlais) • 763-972-2521 (mājās) • zaeska@frontiernet.net

Estate Sale

VISI DZER TĒJU

La Soci t  du Th  tējas veikals pastāv jau sešpadsmit gadus – piedāvā tējas no visas pasaules. Veikal  var iegādāties vairāk nekā 200 tējas ņķimies. Tur ir galdiņi, kur baudīt ņīs tējas uz vietas, kā arī var iegādāties piederumus tējas pagatavošanai un dāvanām. Veikals atvērts pirmdienās-piektdienās no 12:00 līdz 18:00, sestdienās no 10:00 līdz 17:00, svētdienās slēgts. Īpaņnieki Tony Ruggiero un Boņena Dimants.

2708 Lyndale Ave S, Minneapolis, MN 55408 • 612-871-5148 • www.teashop.us

Nekustamo ģpaņumu aģente

Larisa (ņtolcere) Ozola

Mobīlais 612.991.1760

larisaozols@gmail.com

Vai domājat par nākamo soli dzīvē – pārdot savu māju, meklēt nākamo sapņu māju vai dzīvokli – k rtoju (visas Jūsu) nekustamo ģpaņumu vajadzības!

Ar savu darba pieredzi projektu vadībā un tirgū, tehnoloģijā un sabiedrisko mediju jomā, sadarbojos ar klientiem, lai palīdzētu risināt Jūsu nākamos dzīves soļus.

Esmu sertificēta m klere Minesotā, kā daļa no “Lakes Area Realtors”. M s strādājam pa visu Mineapoli un St. Paulu, ieskaitot priekņpils tas.

Lūdzu sazinaties ar mani ar Jūsu jautājumiem par nekustamo ģpaņumu tirgu, vai tas būtu Jūsu nākamais solis drīzumā, vai arī, ja tikai s kat par to domāt.

Labprāt Jums palīdzētu!

LATVIAN EV. LUTH. CHURCH

of Minneapolis and St. Paul
3152 17th Avenue South
Minneapolis, Minnesota 55407

**NON-PROFIT ORGANIZATION
U. S. POSTAGE PAID
TWIN CITIES MN
Permit no. 90327**

Change Service Requested

Church Services and Calendar of Events

May 3-May 6 – Festival of Nations at St. Paul RiverCentre.

Sunday, May 6, 10 am – Church Service followed by fellowship.

Sunday, May 13, 10 am – Family Day/Mother's Day Church Service with Holy Communion, Children's Talk and Sunday School. The Church Choir and Children's ensemble will be participating.

Thursday, May 10, 12 pm – Latvian American Shipping Line.

Saturday, May 19, 11 am – Latvian School Graduation.

Sunday, May 20, 10 am – Pentecost Service followed by fellowship.

Sunday, May 27, 10 am – Trinity Sunday Church Service followed by fellowship.

Sunday, June 3, 10 am – Church Service followed by fellowship.

Sunday, June 10, 10 am – Baltic Memorial Service with Holy Communion Commemorating the Mass Deportations to Siberia from Estonia, Latvia and Lithuania.

Thursday, June 14, 7 pm – Deportation to Siberia Commemoration.

SVĒTRĪTA ZVANUS izdod Mineapoles – St. Paulas latviešu ev. lut. draudze. Redakcijas kollēģijā: māc. D. Demandts, E. Banka-Demandta (612-280-6180), S. Dombrovska, R. Drone, M. Eglīte, A. Hobbs, R. Prauliņa, L. Sproģis, S. Štolcere, V. Vikmanis.

Redakcija patur tiesības iesūtītos rakstus rediģēt un zināmos gadījumos noraidīt. Manuskriptus lūdzam iesūtīt parakstītus. Ja lietots segvārds, jāmin arī īstais vārds. Manuskriptus lūdzam iesūtīt DATORRAKSTĀ-PĀRRINDĀS (tas neattiecas uz īsiem ziņojumiem un pateicībām).

Rakstus lūdzam iesūtīt līdz mēneša 21. datumam. Iesūtītos manuskriptus redakcija uzglabā tikai līdz nākamā Svētrīta Zvanu numura iznākšanai – apm. vienu mēnesi. Redakcija lūdz **\$30.00** ziedojumu gadā, Svētrīta Zvanu tehnisko izdevumu segšanai.

CIENĪJAMIE LASĪTĀJI! Lūzdu paziņojiet ADRESES MAIŅU draudzes birojā. Svētrīta Zvanus pasts nepārsūta.